

Vzgi v nas ogenj svoje ljubezni . . .

(Binkošne misli o dobrodelnosti.)

»Glejte, kako se ljubijo med seboj, ne le z besedami, marveč v dejanju in resnici!« — tako so kazali ljudje na prve kristjane, ko so z gorečnostjo vršili dela krščanske ljubezni.

Dejanska, požrtvovalna, nesebična ljubezen mora tudi danes biti znak, po katerem nas mora svet spoznavati kot Kristusove učence. Dela usmiljenja morajo biti naši zagovorniki pred brezbožnim svetom. Če bomo bogati na dobrih delih, bodo besede nepotrebne.

»Ljubi svojega bližnjega ko samega sebe!« — je zapovedal Kristus.

»Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli!« — je dejal na gori.

»Karkoli boste storili enemu teh najmanjših, ki v me verujejo, ste meni storili!« — je naglašal ob drugi priliki.

Vsi ti in še mnogi drugi izreki Kristusovi nas uče in nam nalagajo dolžnost, da po svojih močeh naklanjamo dela ljubezni vsakemu, ki jih je potreben in trpi kakršnokoli pomanjkanje.

Potreba po nesebičnih delih usmiljenja že dolgo dolgo ni bila tako velika, kakor je danes... Koliko je brezposelnih, ki čisto nimajo niti koščka kruha! Koliko je beračev, ki onemogli blodijo po cestah in gladi umirajo! Koliko je bolnih, katerim nihče ne nudi pomoči in tolažbe! Koliko je otrok-sirot, za katere nikdo ne skrbi! Koliko je grešnikov, ki tavajo na poti pogube in jim nikdo ne pokaže prave poti. Z eno besedo: koliko je lačnih, žejnih, nagih, bolnih (na duši in telesu), koliko sirot, ki so potrebne našega usmiljenja!

Kaj storiti?

Pomagati! In sicer takoj!

Vsak naj pomaga po svoji moči! En bo lahko pogrešal kak dinar, drugi košček kruha, tretji kos obleke, četrti poleno drv, peti bo lahko sprejel brezdomca pod streho, šesti kakkega osirotelega otroka za svojega, sedmi bo imel priliko, da obišče bolnika ali skuša spraviti na pravo pot kakkega grešnika itd. itd. Dan za dnem se nam nudi tisoč prilik, da pomagamo bližnjemu.

Pomaga naj vsak sam in tudi druge vzpodbuja k delom usmiljenja. Več ljudi več pre-

more. Po vaseh, trgih in mestih se naj zberejo ljudje, ki se bodo delu usmiljenja posebej posvetili. Eni bodo skrbeli za gladne, drugi obiskovali bolnike, tretji bodo imeli skrb za sirote, četrti bodo verski apostoli itd. Da bo mogoče vsakemu pomagati, se naj napravi seznam vseh pomoči potrebnih.

Žene in dekleta! Zlasti ve morate biti angeli usmiljenja. Bog vam je dal nežno srce, ne zapirajte ga bednim, pomoči potrebnim!

Na sodni dan bo Kristus dejal: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, prejmite kraljestvo, k vam je pripravljeno od začetka sveta! Zakaj lačen sem bil in ste mi dali jesti; žejen sem bil in ste mi dali piti; popotnik sem bil in ste me sprejeli; nag sem bil in ste me oblekli; v ječi sem bil in ste prišli k meni...«

Potrudimo se, da bodo te besede voljale tudi nami!

Kolenc Franc, tajnik K. A. v Mariboru.

Režiserski in maskerski tečaj Prosvetne zveze v Mariboru. V dnevih 22. in 23. maja (nedelja in ponedeljek) bo v Mariboru, v dvorani Prosvetne zveze, režiserski in maskerski tečaj za vodje naših podeželskih odrov, ki delujejo bodisi samostojno, bodisi v okviru Prosvetnih društev. Že večkrat so člani naših društev izrazili željo po takem tečaju. Tečaj se prične v nedeljo, dne 22. maja ob 10. uri in se zaključuje v ponedeljek ob 15. uri. Organizacija tečaja je v rokah Ljudskega odra v Mariboru in Fantovske podzveze. Zagotovljeno je sodelovanje naših najboljših poznavalcev drame in oderske režije in bo pomenjal tečaj za našo odersko prosveto nedvomno velik korak na boljše. Gre predvsem za to, da bodo znali naši podeželski odri nuditi ljudstvu dobro igro, dobro igralsko in vsebinsko. Zato bi naj v bodoče skrbel predvsem Ljudski oder v Mariboru, ki želi ob priliki tečaja navezati tesnejše stike z našimi odri in storiti vse, da dobi oderska umetnost v naši prosveti mesto, ki ji gre. Prosvetna društva bodo sprejela posebna vabila z natančnim sporedom te-

čaja in statistično poilo, ki naj jo izpolnijo vrnejo, oziroma prinesejo na tečaj. Prijave lahko pošljete takoj na naslov Prosvetne zveze v Mariboru. Za prenočišča bo preskrbljeno. — Prosvetni pozdravi!

Zgornja Polskava. Naše izobraževalno društvo »Skala« proslavi na binkoštni ponedeljek, dne 16. maja, desetletnico svoje ustanovitve. Ob tej priliki priredi popoldan po večernicah ob 3. uri v društvenem domu pri Rečniku lepo ljudsko igro »Pri vaški kapelici« v treh dejanjih. Sodelujeta tudi pevski in tamburaški zbor. Prosimo sosedna društva, da ta dan svoje prireditve preložijo in naj pridejo v obilnem številu k proslavi naše desetletnice. Pridite vsi prijatelji in sosedje ta dan na našo lepo Zgornjo Polskavo. Ne bo vam žal.

St. Janž na Dravskem polju. Na binkoštni ponedeljek, dne 16. maja priredi tučajšnje bralno društvo ob 3. uri popoldne v društvenem domu zelo zanimivo ljudsko igro »Mala pevka«. Med odmorom petje in godba domačih godbenikov, ki nastopijo prvič na odru. Kdor želi pošteno zabavo, naj pride! K obilni udeležbi vabi odbor!

Gornja Sv. Kungota. Na binkoštno nedeljo popoldne ob 3. uri proslavi katoliško prosvetno društvo v društvenih prostorih 60 letnico našega velikega zaslužnega moža dr. Antona Korošca s pestrim sporedom. Pridite v mogočnem številu, da izkažemo g. dr. Korošču zaslužno priznanje za nadčloveška dela, ki jih je storil za naš narod.

Prošnja vsem, ki so dobre volje... Dan za dnem slišimo o pobojih in pretepih, porojenih iz alkohola in pijanosti, vršijo se posvetovanja, kako odpraviti to zlo iz naroda, vendar vse brez vidnega uspeha. Pozablja se, da ne zadostuje samo ruvati plevel, treba je tudi prazen prostor zasaditi z žlahtnejšo rastlino. Podpisano društvo smatra za sveto dolžnost zatirati to zlo na našem narodnem telesu. Zatirati zlo, gojiti dobro. Mesto pohajkovanja in pijančevanja nuditi mladini torišče za boljše in plodonosnejše udejstvovanje, nuditi ji pouk in zabavo. Snuje se pod okriljem društva poseben odsek, nekakšna ljudska univerza, kateri bi naj organiziral redna predavanja, dvakrat ali vsaj enkrat mesečno v prosvetnem domu na Polzeli. Predavanja bi bila različna, poučna, zabavna, potopisna itd. Trajala

vrгло nad 1 milijon dolarjev zlata. O milijonski zlati najdbi se prvotnemu posestniku niti sanjalo ni!

Nek drug iskalec zlata v Klondyke je prodal svojo posest za nekaj funtov tobaka in par kilogramov konzerv. Kupec je pa za del kmalu za tem na zlato, ki mu je vrгло tisoče in tisoče dolarjev. Večinoma so pa ta usodopolna stikanja za zlatom brezuspešna. Ubogi izseljenec je zadovoljen, če je naletel v enem dnevu na toliko zlata, da izkupi zanj vsaj en dolar. Ako pa najdejo iskaleci zlata nekaj več, potem se pa pije ter raja in to že imenujejo izredno srečo. Kljub temu pa se

lakoto in kugo je zmagalo njeno usmiljeno srce. Niti ta zmaga jej ni bila dovolj! Slovesno je obljubila, da bo storila v zahvalo nekaj izredno velikega ob prvi priliki, ki se bo ponudila. Narod ji je bil daleč — daleč naokrog hvaležen, ji je pripisoval svetniško moč in jo nazival rešilnega angela. Zaslužena zahvalna pesem jo je napravila še bolj skromno in ponižno. Bolj ko so jo ljudje proslavljali in se jej zahvaljevali, tem glasneje in s tim večjim povdankom je pripisovala rešenje iz najhujšega zla Marijini priprošnji in je vzpodbujala rojake k stanovitosti v pokori in k ljubezni do Boga in do bližnjega. Nebo jej je obilno blagoslovljalo za prihodnost: domačijo, imetje in posest v vsakem oziru. Njena hiša pa je bila tudi zanj na stečaj odprta revežem, tolažbe in nasvetov potrebnim.

Gospod in kmet sta občudovala svetniško junakinjo in dobrotnico. Nobenemu ni prišlo na um, da bi jo bil upal prošiti za roko. Slišali so jo večkrat naglašati, da je in bo ostala do smrti nevesta v Celju po nedolžnem obglavljenega kmečkega kapitana Payla. Ljudje so govorili in bili uverje-

ni, da se je zaobljubila žalostni Materi božji na starih Gorah v upu na nebeško pomoč z vednim devištvom.

Leto 1579 je bilo eno najbolj bogatih na polju in po vinogradih. Izginilo je pomanjkanje in z njim vred tudi kuga. Tega leta so zopet oživel: sejmi, božja pota, cerkvena proščenja in ljudje so se upali eden do drugega. Sedaj se je šele videlo, kako strašno je gospodovala kuga tudi po štajerski strani. Navedem v naslednjem le nekaj najbolj kričečih vzgledov:

Vasi tik ob Sotli: Imeno in Prelasko sta bili glede prebivalstva zdesetkovani. Sedanja vas Sedlarjevo se je imenovala v letu kuge še Razdrto. Tukaj je izumrlo vse. Vsakdo se je ogibal daleč na okrog in dolgo časa popolnega smrtnega razdejanja in uničenja.

Posluhnimo še, kaj pravi več sto let stari ljudski glas glede sedanje vasi Sedlarjevo: Leto lakote in kuge 1578 je bilo za celo Hrvatsko in Slavonijo mnogo usodnejše nego za štajerske spodnje kraje. Krdelo v Slavonijo vpadlih bosanskih Turčinov je zalezla kuga baš na roparskem